

Скарбничка

Дитяча газета

№2(9) лютий 2011

Марія Власюк

Два струмочки

В одному лісі жили два струмочки. Вони були ще маленькими, але дуже швидкими. Обидва вони весело бігли по камінчиках у тіні високих дерев назустріч чомусь невідомому і новому. Здавалося, ці струмочки були зовсім однаковими, але один з них був дружелюбним, а другий — ні. І от одного разу недружелюбний зустрів ще одного струмочка. Деякий час вони бігли наввипередки, а потім новий струмочок запропонував:

— Давай бігти разом!

— О, ти такий маленький, — відказав недружелюбний струмочок. — А що буде зі мною, коли ти приєднаєшся до мене? Може, я не зможу бігти так швидко. Ні, краще я буду бігти сам.

Тоді новий струмочок підбіг до дружелюбного струмочка:

— Давай бігти разом, — запропонував він.

— Давай, — радісно погодився дру-

желюбний, — удвох веселіше буде.

Ось так і побігли струмочки далі по лісу. Дружелюбний струмочок приймав до себе все нових і нових друзів, а недружелюбний нікого до себе не підпускав.

І ось настав день, коли два струмочки вибігли з лісу. Перед ними простягалися широкі рівнини, аж до небокраю, яскраво світило сонечко. Дружелюбний струмочок до того часу перетворився вже на повноводну річку, і скрізь, де він протікав, зеленіла трава, розцвітали квіти, виростали дерева, і йому було від цього ще веселіше. Тварини приходили до нього пити воду, а води в ньому від цього анітрохи не меншало. А що ж сталося з недружелюбним струмочком? Він був настільки мілким, що просто висох під пекучим сонцем.

А на якого струмочка хочете бути схожими ви, дітки?

«Нет ничего тайного»

3

Найди сюрприз

4

Запаслива мишка

5

Тетянка і цікавий сон

7

Веселый English

9

Бабушка, талончик и
«Вечное Сокровище»

10

Абетка

11

Умілі руки

12

Меня не растили — из снега слепили.
Вместо носа ловко вставили морковку.
Глаза — угольки, руки — сучки.
Холодная, большая, кто я такая?

Человечек непростой:

(снеговики)

Появляется зимой,
А весной исчезает,
Потому что быстро тает.

(снеговики)

КТО ПЕРВЫЙ?

2

Всего лишь одна гривна

6

Ведмідь

8

КТО ПЕРВЫЙ?

Вадимка и Верочка втянули носом воздух в себя и сразу же закрыли глаза от удовольствия. Так вкусно!

— Наверное, мама печет блинчики! — предположила Верочка.

— Чур, моя первая порция — я старший! — выпалил скороговоркой Вадимка. Но Верочка тут же ему возразила:

— Ты — мальчик, а я девочка! Девочкам всегда нужно уступать!

Тут брат с сестрой подняли такой шум, что мама прибежала в комнату. Когда она узнала причину ссоры, позвала детей на кухню.

— Чтобы вы не ссорились, я хочу вам рассказать интересный рассказ. А вы в это время мне поможете. Уберите со стола все лишнее и расставьте посуду.

И мама рассказала детям одну замечательную историю о маленьком мальчике, который жил в древние времена. Папа мальчика умер, и они вдвоем с мамой испытывали очень большие трудности. К тому же наступил голод, они очень экономии продукты. Но настал момент, когда мама поняла: придется приготовить одну лепешку на двоих. А что дальше будет — страшно было и подумать! Больше не было ни муки, ни масла — ничего!

«Мама, а что мы будем кушать завтра?» — спрашивал мальчик. Маме было больно слушать эти слова. Что ответить сыночку? Решила ничего не говорить и молча вышла из дома, чтобы пойти насобирать дров.

«Мамочка, ты уже пришла, мы скоро будем кушать!» — обрадовался худенький мальчик, когда услышал мамины шаги, — на этот раз твоя очередь первой отломить лепешку!»

Но мама рассказала сыночку, что единственную лепешку, которую она сейчас спечет, нужно отдать гостю — Божьему пророку.

«Только ты не волнуйся, мой хороший! Человек Божий пообещал, что у нас в кадке мука еще останется и масло в кувшине тоже! Даже больше того — он сказал, что теперь у нас постоянно будет немного муки и масла!»

Конечно, мальчику было непонятно, как это произойдет! Но он согласился с мамой, что нужно долгожданную лепешку отдать гостю-пророку. Если Его Бог так сказал, значит, это добрый Бог, Которому хочется верить!

Мальчик наблюдал, как мама замешивала лепешку, как трещал огонь в дровах, когда лепешка пеклась. И вдруг он что-то вспом-

нил и подбежал к кадке, откуда мама недавно забрала последнюю муку.

«Мамочка, посмотри скорее! — закричал мальчик. — Здесь действительно есть немного муки!»

Потом они вместе с мамой заглянули в кувшин, откуда мама вылила последнее масло, чтобы замесить лепешку для пророка Ильи — так звали их гостя. В кувшине также было масло. От радости мама и сын обняли друг друга так крепко, как только могли. А у мамы от радости по щекам текли слезы. Как хорошо, что они поверили Богу пророка Ильи и решили отдать ему свою последнюю лепешку!

— А теперь представьте себе, что бы было, если бы этот мальчик захотел первый съесть лепешку! — сказала мама Вадимке и Верочке.

— Думаю, что было бы совсем плохо, — ответил Вадимка. И, посмотрев на сестренку, добавил: — Я считаю, что мне действительно нужно уступить девочке, хоть я и старший. Веруся, сегодня твоя очередь первой попробовать блинчики.

Верочка сначала просто просияла от счастья. А потом подумала и с озорной улыбкой сказала:

— А что если нам сделать по-другому? Пусть первой блинчики попробует мамочка! Правда, Вадимка, я хорошо придумала?

Тут во дворе послышался звук приближающихся шагов. Неужели папа так рано вернулся с работы?

— Встречайте гостей! — веселый папин голос раздался уже в прихожей.

Через несколько минут стол накрыли в гостиную, а мама замесила новое тесто для блинчиков. Вадимка и Верочка с удовольствием решили уступить свои порции для гостей — дяди Вити и тети Томи. Они очень спешили, так как оказались в их городе проездом, и через полчаса папе нужно отвезти их снова на вокзал.

— Спасибо, мамочка, за рассказ, — тихонько сказала Верочка, когда они с мамой несли в кухню пустые тарелки. — Оказывается, это совсем не трудно — уступить кому-то свою порцию даже самых вкусных блинчиков. И даже очень приятно.

— А следующая порция даже пахнет вкусней, правда, Вера? — с удовольствием отметил Вадим, вытирая полотенцем вымытые тарелки.

Загадки

Только выпали снежинки,
Побежал я по тропинке,
А за мной они бегут,
Весь маршрут мой выдают.

(Снег на снег)

На ледяной площадке крик,
К воротам рвется ученик.
Кричат все: «Шайба! Клюшка! Бей!»
Веселая игра...

(Хоккей)

Взял дубовых два бруска,
Два железных полозка.
На бруски набил я планки,
Дайте снег! Готовы...

(Сани)

Соедини точки

Соедини точки и разрисуй рисунок.

Сосчитай

Сколько домиков спрятано? ____
Сколько деревьев с правой стороны дороги ____
сколько с левой ____
а сколько их на страничке? ____

Сходинки життя

Я вже вмію рахувати,
І писати, і читати,
Ще півроку і якраз
Я піду у другий клас.

Слава Богу — я зростаю,
Щирих, добрих друзів маю,
І матусю з татусем,
І бабусю з дідусем.

Вчать мене людей любити
І добро завжди чинити,
Бути вдячною за все,
Що життя мені несе.

Ольга Бокова

Привітання

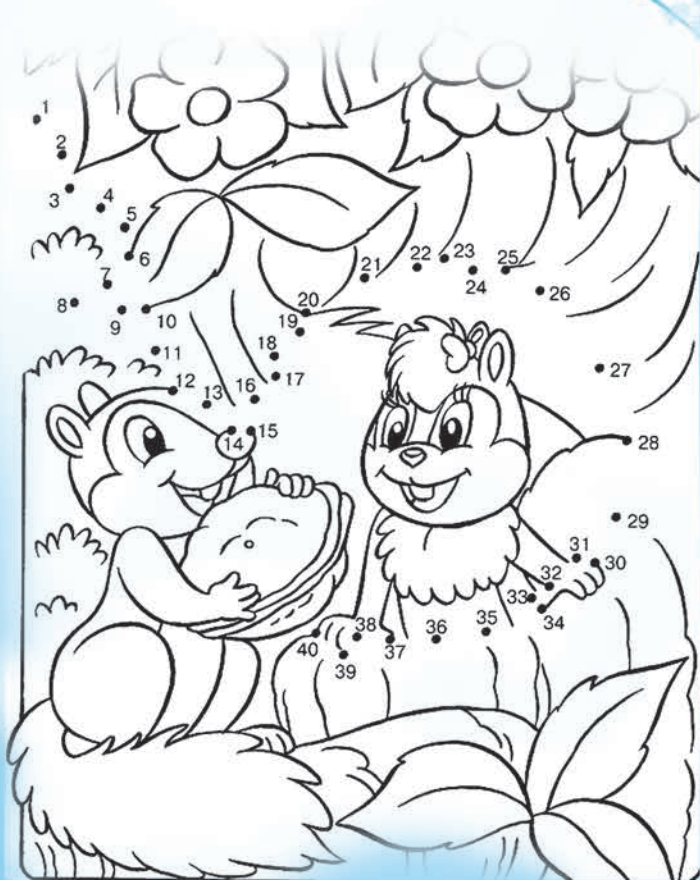
Ми будемо тата сьогодні вітати,
У гості бабусю надвечір чекати.
Сьогодні татусь День народження має!
Сестра моя пісню йому заспіває.
Матуся спече найсмачніший пиріг,
А я свій дарунок вже місяць беріг!

У школі на праці ми звірів ліпили,
І я з моїм другом ведмедів зробили.
Гарненькі такі вони вийшли у нас,
На таткове свято залишив якраз!
Весь час мій ведмідь у коробці сидів,
Нарешті святковий цей день наступив!

Ольга Бокова

«Белочки»

Соедини точки
и разрисуй рисунок.

«Нет ничего тайного...»

Здравствуйте,
ребята!

Сегодня мы поговорим о секретах. Прежде всего хочу открыть вам свой секрет. Знаете, что помогло мне приобрести столько мудрых знаний о дружбе? Внимательное изучение одной древней книги. Кто из вас смотрел замечательную серию мультфильмов «Суперкнига»? Для тех, кто не смотрел, скажу: «Суперкнига — это Библия». Она-то и помогла мне приобрести очень полезные знания о дружбе.

Ну а теперь о секретах. Нужны ли они нам? Это не простой вопрос. И ответить на него одним словом трудно. Ведь секреты бывают разные. А главное — ни один секрет не вечен. Об этом я узнала из Суперкниги! Вот как там написано: «Нет ничего тайного, что не сделалось бы явным, и ничего не бывает потаенного, что не вышло бы наружу». Об этом нужно помнить, когда мы хотим скрыть свои плохие поступки, замыслы, слова. Или же что-то доброе, чем можем поделиться с друзьями.

Вот что произошло с одним мальчиком по имени Миша. Его мама испекла вкусное и красивое печенье — «персики». Совсем как настоящие, розовые и душистые. Миша взял с собой в школу два «персика», чтобы угостить друга. Но когда наступила переменка, Миша задержался в классе. Так получилось, что все вышли, и он остался один. Съев один «персик», мальчик передумал делиться с другом — уж очень

он был вкусным! И только он несколько раз откусил от второго печенья, как услышал голос друга в дверях класса. Миша мгновенно засунул остаток «персика» в карман брюк. Тут прозвенел звонок, класс наполнился ребятами, и Мише пришлось сесть за парту с печеньем в кармане. Оно раскрошилось. И тут Мишу вызвали к доске. А так как в его кармане была маленькая дырочка, под давлением от печенья она сделалась большой, и из Мишиных брюк на пол стали сыпаться крошки. Класс рассмеялся, а Мише стало очень стыдно: и друга не угостил, и брюки испортил, и перед одноклассниками опозорился. И все потому, что не знал такого правила: «Нет ничего тайного, что не сделалось бы явным, и ничего не бывает потаенного, что не вышло бы наружу».

Помните об этом, друзья! А в следующий раз мы продолжим наш разговор о секретах. Ваша Дружба Дружбозна.

Лабіринт

Допоможи летючій книжечці
пролетіти крізь хмарки до
летючої бібліотеки.

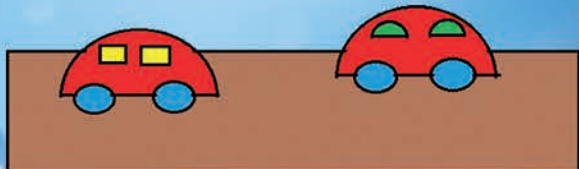
Помоги циферке «1»
добратися до цифри «2»

Найди сюрпризы

В каждом задании скрывается сюрприз. Реши правильно все задания и найди сюрпризы!

Закладка «Машинки»

Хорошо ли ты знаешь, как чертить круг, квадрат и прямоугольник? Если ты правильно выполнишь задание, то у тебя получится вот такая замечательная закладка для книжки.

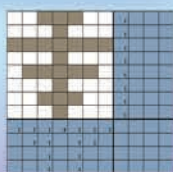
Итак, возьми лист коричневого картона. Начерти на нем прямоугольник (вертикальные линии - 4,5 см, горизонтальные - 19 см). Вырежь прямоугольник. Это будет дорога для машин и основа закладки. Теперь сделаем корпуса машинок. Для этого тебе понадобится лист красного картона. Начерти на нем круг радиусом 3 см. Согни круг пополам и разрежь. Каждая половинка - это корпус машинки. Приклей корпуса к дорожке так, как показано на рисунке. Возьми цветную бумагу синего цвета. Начерти и вырежь четыре круга радиусом 1 см. Это колеса машин. Приклей их к корпусам машин. Осталось сделать окошки. Возьми цветную бумагу желтого цвета. Начерти и вырежь два квадрата (длина всех четырех сторон по 1 см). Наклей квадратные окошки на корпус одной машинки. Возьми цветную бумагу зеленого цвета. Начерти и вырежь круг радиусом 0,5 см. Согни его пополам и разрежь. Наклей половинки на корпус второй машинки. Вот и готова закладка!

Какой рисунок скрывается за клеточками?

Какой рисунок скрывается за клеточками?

			1		1			
			1		1			
			1	1		1	1	
			1	1	1	8	1	1
1								
3								
1								
5								
1								
7								
1								
3								

Ответ:

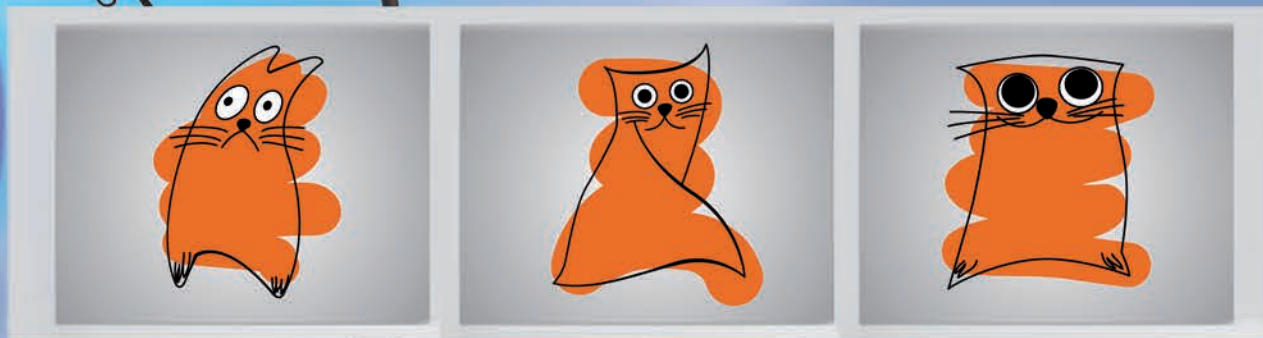

Телевизор в газете

Хочешь посмотреть мультик прямо в газете? Тогда вставь пропущенные буквы и прочитай инструкцию, как посмотреть мультик.

Инструкция

1. Сд_л_й в т_лев_зор_ надр_зы по ко_тур_.
2. В_реж_ пл_нку с мульт_ом.
3. _ставь пл_нку в т_лев_зор и м_няй пооч_р_дно к_рти_ки на _кран_.
4. П_каж_ мульт_ик др_з_ям.

Соедини точки

Лабиринт

Помоги колибри пролететь через лабиринт к цветочку

Игра слов

Гном

Гриб

Дом

Лак

Тень

Вина

Преврати одно слово в другое, меняя одну букву

Марія Власюк

Запаслива мишка

Напевно, немає на Землі місця більш загадкового і чарівного, як горище бабусиного будинку. Місця, куди нам, дітям, не дозволялося самим ходити і куди потрапити було трохи страшно, але так кортіло. Здавалося, що це місце, де зупинявся час. Там стільки всього цікавого! У старовинній скрині складений одяг, який сама виголовила і вишила наша бабуся ще, напевно, коли вона була молодою. Кольоровими стрічками пов'язані пожовклі листи і різноманітні листівки, зошити зі спогадами минулих років. На горищі можна було знайти так багато непотрібних дорослим і таких цікавих нам, дітям, речей. Влітку там було надзвичайно гаряче, тому це було чудове місце для сушіння різноманітного насіння і трав. Підвішені до мотузки пучки лікарських рослин наповнювали все горище неймовірним ароматом, додаючи цим самим йому ще більшої привабливості.

І ось одного разу ми з бабусяю знову були на горищі — виносили сушитися горіхи. Бабуся несла відерце, а я з острахом піднімалася за нею по драбині, намагаючись не дивитися вниз, щоб не впасти. На горищі вже не було так гаряче, як влітку, через невеличкі вікна потрапляло світло, але його було не достатньо, щоб освітити всі темні кутки, в яких ховалися різні цікавинки.

Поки я зачаровано розглядала все навкруги, бабуся розстелила на підлозі старий одяг і висипала горіхи, а я допомогла їй розкласти їх так, щоб вони добре просушилися. Я б не запам'ятала так добре саме цей похід на горище, якби не те, що сталося пізніше.

Настала осінь. Урожай з городів було зібрано і, звичайно, дещо занесено на горище. Ми знову приїхали до бабусі. Міркуючи, чим ще мене пригостити, бабуся згадала про горіхи, які ми разом з нею зібрали. І знову ми разом з бабусяю вирушили на горище. На вулиці йшов дощ, великі краплі голосно барабанили по даху, і здавалося, що з неба падає не вода, а невеличкі горішки. Коли під нашими ногами скрипнула підлога, ми помітили, як щось маленьке швидко шмигнуло від ящикка і заховалося в шпаринку. Я скрикнула.

— Це мишка, — заспокоїла мене бабуся, — треба нам завести котика.

Ми підійшли до того місця, де був розкладений старий одяг. Та, дивно, там не було жодного горішка!

— Хто ж поцупив горішки? — здивувалася бабуся. — Ще

Помоги мышке выбрать кусочек сыра, который пролезет в норку

Сніжинки

Кружляють, кружляють сніжинки легенькі...
І як же їх з неба злітає багато!
Такі вони гарні, блискучі, чистенькі,
Всю землю й дерева вкривають завзято.

Свяtkово і чисто стає вмиль навколо,
Аж хочеться впасти на цю скатертину.
Зимового сонця всміхається коло:
«Що ж, падай, почисти свою кожушину!»

Ось друзі прибігли. Нам весело буде.
Ми вдячні, що Небо нам радість дарує!
Свіжесенький сніг і ніякого бруду!
І безліч перлин у повітрі вирує!

Ольга Бокова

Місяці

Дорогі друзі,
а ви не замислювалися,
чому зимові місяці
мають такі назви?
Грудень Січень Лютий

ГРУДЕНЬ — від слова груддя. Після осінніх дощів розтоптані возами ґрунтівки замерзли. Їздити такими дорогами було важко — заважали замерзлі грудки. У давньоруські часи цей місяць називали студень. У народі його звали: лютець, хмурень, стужайло, мостовик, трусим.

Існує прислів'я: грудень землю грудить і хату студить.

Назва **СІЧЕНЬ** походить від слова «Січа». У давнину в цей час починали розчищати ділянки від корчів, щоб весною їх засіяти. Цей промисел називався січа. До цього перший місяць року мав і інші назви: студень, просинець, сніговик, тріскун, вогневик, льодовик, щипун, сніжень, лютовій.

Назва **ЛЮТИЙ** закріпилася за місяцем у кінці минулого століття. Адже він люту вдачу має. Пронизливі сніговії, колючі морози, вітри й перемети — усе це лютий. Про це свідчать і попередні назви місяця: крутець, зимобор, криводоріг, казибрід, межень (межа між зимою та весною).

Лютневий сніг весною пахне.

Всего лишь одна гривна

Любовь Иванова

Павлик пообещал тете Ларисе обязательно прийти на репетицию. Зима уже давно вступила в свои права, и приближался Новый год. Все вокруг готовились к этому празднику и дети из церкви тоже. Они с тетей Ларисой готовили рождественский спектакль, учили стихи и песни. Однако в тот день, когда должны были провести репетицию, мама сказала Павлику, что у нее нет денег ни на проезд, ни на хлеб даже.

— Как это, мама? — испугался Павлик, — ты же знала, что мне надо будет ехать, ты должна была сохранить для меня хотя бы несколько гривен.

— Бывают непредвиденные обстоятельства в жизни, сынок, — с горечью ответила мама.

— Как это, мама, как это? — Павлик не знал: плакать ему или еще можно на что-то рассчитывать. — Я обещал тете Ларисе обязательно быть.

— Я позвоню ей и сама все объясню, — ответила мама.

— Нет, не надо звонить, найди мне хоть одну гривну, — попросил Павлик, я поеду туда на троллейбусе, а обратно мне отдаст Сережка, я ему в прошлый раз давал гривну — ему на маршрутку не хватало.

— Не знаю, может, где-то и есть какая-нибудь мелочь, — мама стала рассеянно обыскивать все карманы и сумочки.

Однако деньги не находились. Павлик был в отчаянии.

— Мам, ну сходи к соседке, — предложил Павлик.

— Я и так должна ей 50 гривен, — тихо ответила мама.

Павлик больше не стал ничего говорить, ему стало жалко бедную маму. В ее интонации, выражении лица и даже в сутулившихся плечах он уловил столько сожаления, что ему захотелось поскорее утешить ее.

— Ладно, не переживай, мама, — стараясь говорить уверенно, сказал Павлик, — я сам что-нибудь придумаю, в крайнем случае, пойду пешком.

— Даже и не думай, — ответила мама, — туда километров семь будет, а

обратно по темноте, да ну, и не думай.

— А обратно мне же Сережка отдаст!

— Да нет, по морозу я тебя не отпущу пешком, — сказала мама так, что Павлик понял: разговор окончен.

Тут проснулся маленький Тимофей, и мама поторопилась к нему в детскую кормить его. Павлик остался один. В наступившей тишине вдруг молнией мелькнула в его голове мысль:

— Иисус!

Павлик стал на колени и начал молиться:

— Дорогой Иисус! Ты мне всегда помогал, а сегодня мне особенно нужно. Пошли мне, пожалуйста, только одну гривну, только одну, но обязательно. Пожалуйста, я очень тебя прошу. Аминь.

Ближе к обеду мама попросила Павлика немного прогуляться с братиком. Она хорошо укутала Тимофея, Павлик помог ей выкатить на улицу коляску, сам тепло оделся и отправился с братиком на прогулку. Недалеко от их дома был небольшой сквер, и Павлик направился туда. На свежем морозном воздухе малыш быстро уснул. Павлик прикрыл его личико одеялом и стал про себя повторять выученное стихотворение.

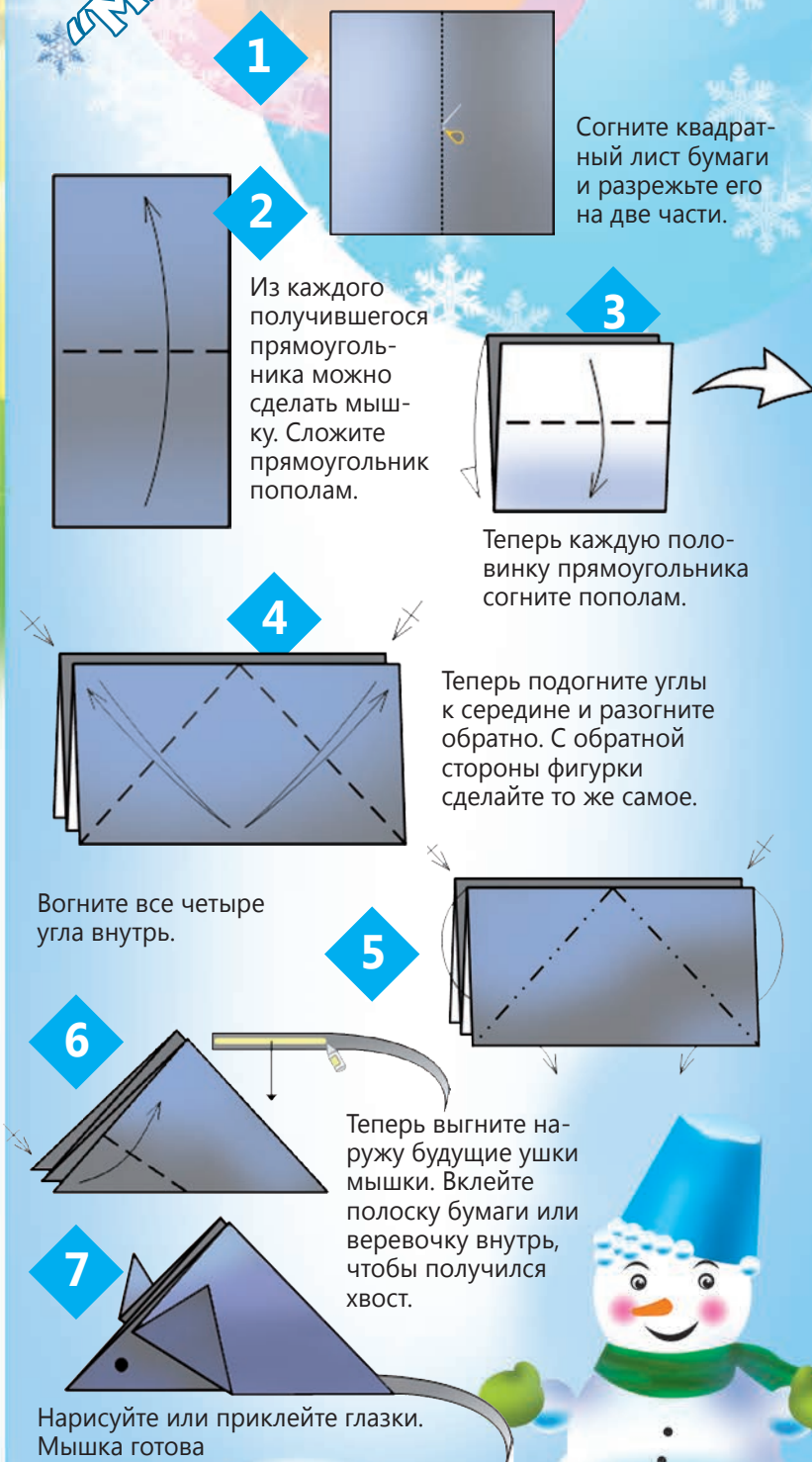
Спустя некоторое время он вдруг вспомнил, что у него так и не нашлось денег на проезд. Через час уже надо было отправляться на репетицию. В отчаянии Павлик решил отвезти коляску с братом домой и пораньше выйти, чтобы пешком успеть на репетицию. Только вот как маму убедить, что в этом нет ничего страшного?

Подойдя к калитке своего двора, Павлик еще издали увидел под ней прибитую ветром бумажку. Это была одна гривна. Такая нужная, такая желанная!

— Спасибо Тебе, Иисус, я так и знал, что Ты обо мне позаботишься, — прошептал Павлик, глядя в высокое небо и пытаясь увидеть там своего заботливого Друга.

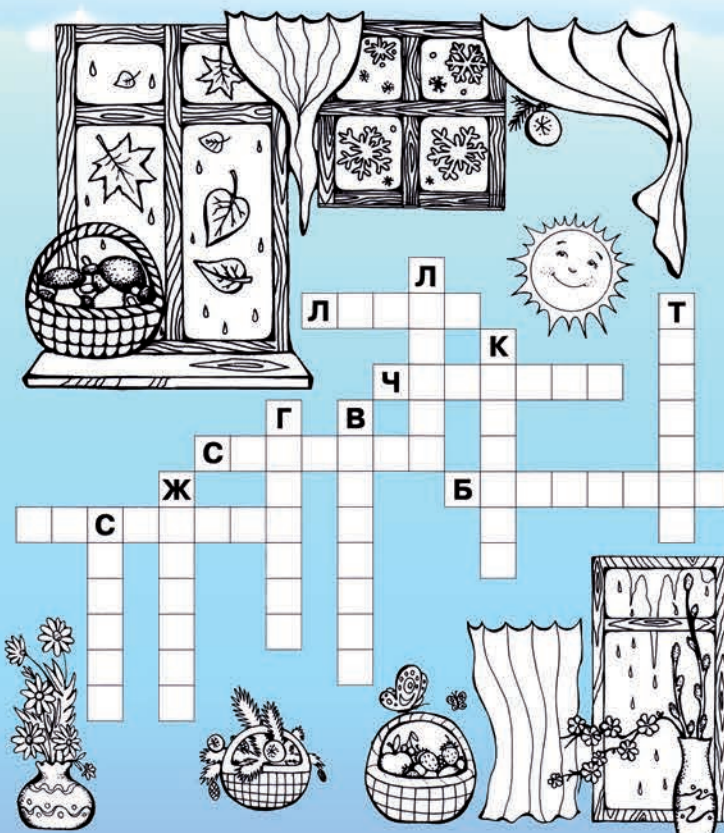
Оригами «Мышка»

Возьмите бумагу серого цвета, ножницы, клей и сделайте мышку. Эта фигурка не является стопроцентной фигуркой оригами, зато идеально подходит для изготовления ребенком.

Кросворд «Дванадцять місяців»

Впиши у кросворд назви різних місяців, звертаючи увагу на букви-підказки. Розкажи: яка пора року подобається тобі найбільше? Чому?

Юлія Калашник

Тетянка і цікавий сон

Маленька Тетянка дуже любить солодощі: печиво і тістечка, шоколад і мармелад, а ще цукерочки. А від солодкого, відомо, псуються зубки. От і в нашій Тетянці з'явилися в зубах чорні дірочки. Туди стали потрапляти рештки їжі. Розболілися зубки в дівчинки. Вона розплакалася. Щічка розпухла. Треба тепер до лікаря. Страшно їй. Іти не хочеться. Та все ж доведеться. Після візиту до стоматолога (так називається лікар, що лікує зуби) Тетянка прийшла додому, лягла на ліжко і заснула. І наснився їй дивний сон. Іде вона по лісу. Дивиться — зайчик сидить на пеньочку і гризе велику-велику морквину. Угледівши дівчинку, він привітався, а далі й знову взявся за своє.

— Як це тобі вдається так справно гризти моркву? У тебе що не болять зуби, адже вона така тверда.

— Не болять, — відповів сіренький.

— Що ніколи-ніколи? — допитувалася Тетянка.

— Ніколи-ніколи, — каже той.

— А що ти для цього робиш?

— А нічого. Просто їм моркву, капусту.

— І все?

— І все, — запевнив зайчик.

Тетянка махнула рукою, мовляв: «Бувай, друже!» — і пішла далі. Ось вона побачи-

ла — серед лісової галявини росте ліщина. Це таке дерево, на якому ростуть горіхи, якими люблять ласувати не тільки білочки, а й діти. Поміж гілля вона помітила руденьку білочку, що вправно гризла горішки. І хоч шкарлупа в них міцна, вона з легкістю з нею вправлялася.

— Привіт, білочко! А чим ти розкриваєш горішки?

— Зубками.

— Як це? Мені мама категорично забороняє це робити, — зауважила дівчинка.

— Так ти ж дівчинка, а я білочка. Так роблять усі мої подружки, бо в нас дуже міцні зубки. Ними я розкушую не тільки горішки, а й різне насіння.

— А цукерки? — запитала Тетянка.

— Які ж у лісі цукерки?

— То що ти зовсім не смакуєш солодощами?

— Ой, та ж у лісі ростуть і смачні ягоди, і запашні суниці, і солодка малина, а ще — мої улюблені горішки. Усе це не тільки смачне, а й надзвичайно корисне.

Вислухавши білочку, Тетянка поспішила додому. Далі її шлях пролягав через кольоровий місток, що, наче веселка, з'єднував два береги річки. І ось попід місточком трудився бобрік. Тетянка помітила його і запитала:

— Яким інструментом ти користуєшся, щоб збудувати свою греблю?

— Зубки мені допомагають у цьому, — каже бобрік.

— І як це тобі вдається їх зберегти такими

Калина

Якщо ви відчуваєте перші тривожні симптоми застуди, тоді треба приготувати калиновий чай, і до того ж особливим способом. Візьміть літровий кухоль, покладіть туди декілька гілочок калини. Зверніть увагу: важливо брати не тільки ягоди, а й самі гілочки — у них теж містяться корисні речовини, і залийте це все окропом. Коли вода стане теплою, додайте столову ложку меду (окріп зруйнує всі корисні речовини, що містяться в ній). Накрийтеся ковдрою і випийте весь цей великий кухоль. Наступного дня прокинетесь здоровими.

З плодами калини в Україні пекли пироги і ватрушки, їх додавали до тіста, коли пекли хліб, із свіжих плодів готували неповторний кисіль «калинник». Плоди калини додавали при квашенні капусти. Калиновий сік додавали і при приготуванні пастили і мармеладу.

Ребус

КА

(Каток)

міцними і здоровими? Я теж люблю гризти, але цукерочки, і від того мої зубки псуються.

— Та я просто маю від природи такі міцні, а ще я дбаю про них і доглядаю. Чищу зуби вранці і ввечері, — відповів бобрік і пірнув у воду. Через це вода бризнула на Тетянку. Напевно, від того вона і прокинулася. Дивиться, а поруч ні бобра, ні зайця, ані білочки. Але вона замислилася: «Якщо вони мають такі міцні зуби, то і я зможу зберегти свої зубки міцними та здоровими».

— Матусю! — гукнула дівчинка. — Давай до обіду приготуємо салат із моркви та капусти.

Дівчинка зіскочила з ліжечка та й побігла чистити зубки.

А ви, діти, чистите зуби? Що ви любите їсти? Чи не зловживаєте солодощами, які руйнують їх?

Картопляні оладки

Вам буде потрібно:

- 1 кг картоплі,
- 2 яйця,
- 1-2 ст. л. борошна,
- 2 цибулини,
- 150 г сиру,
- олія.

Приготування

Картоплю і цибулю очистити, натерти на терці, перемішати і віджати. Додати яйця, борошно, сир і сіль на смак. З тіста сформувати невеликі оладки і випікати в сковороді на розігрітій олії.

Довідка

Картопля

Картопля ще з давніх часів є основним продуктом харчування. Вона містить крохмаль, вітамін С, амінокислоти, протейн і тіамін.

Цибуля

Жовті і коричневі цибулини (мова йде про колір лушпиння) володіють найбільш сильним ароматом і тому використовуються для заправки супів та інших гарячих страв. Червона цибуля має дещо солодкуватий смак і добре підходить для різних салатів. Біла цибуля має дуже м'який смак і широко застосовується в азійській кухні. Ріпчаста цибуля допомагає при розумовій перевтомі і психічній втомі. Сприяє розрідженню крові, покращує постачання кисню в мозок. Рекомендують вживати щоденно як мінімум половину цибулини.

Господарочка

Творожний крем із полуницею і медом

80 г меду, 250 г сиру, 150 г полуниці, лимонна цедра, 0,5 склянки молока. Змішати мед, сир, молоко і збити суміш у міксері. Потім додати полуницю, лимонну цедру і вкотре старанно збити. Викласти крем у склянки і прикрасити цілими ягодами полуниці.

Цитрусовий салат

На 4 порції:

- 1 грейпфрут
- 1 рожевий грейпфрут
- 4 апельсини
- 1 ст. л. рідкого меду
- 25 г соняшникового насіння чи гарбузового.

1. Зрізати верхівку і дно у звичайного грейпфрута. Потім гострим ножом зрізати скоринку, включаючи білу м'якоть. Вирізати м'якоть грейпфрута над мискою, щоб упіймати весь сік.

2. Те ж саме зробити з рожевим грейпфрутом і апельсинами. Додати мед.

3. Підсмажити насіння в сухій сковорідці і посипати фрукти. Подавати з ложкою йогурту.

Косолапенко ведмідь
Взимку у барлозі спить.
Смокче лапу й бачить сни.
Так до самої весни.
А коли весна прийде,
Тепло стане, сніг зійде,
І розквітнуть всюди квіти.
Наче диво-самоцвіти.
То прокинеться сонько
Косолапенко Мишко.

Юлія Калашник

Ведмідь

Соедини точки

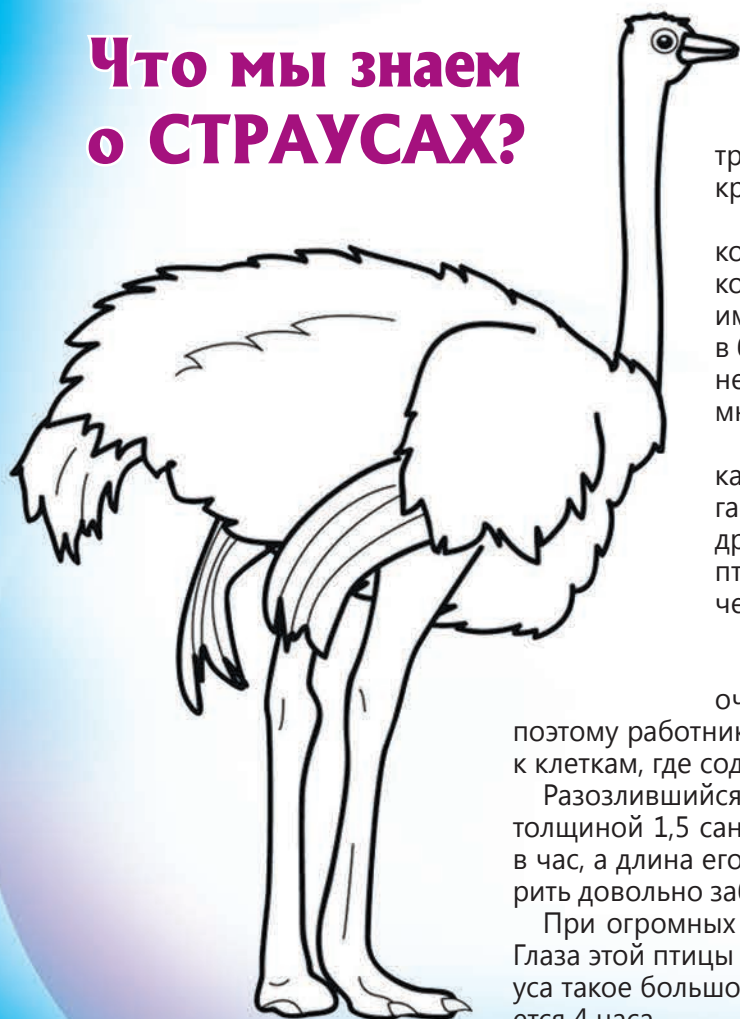
Ведмідь — найбільший із наземних хижаків. Маса окремих ведмедів сягає 450 кілограмів, довжина тіла 2,55 м, висота 1,35 м.

Колір шерсті буває від чорного, коричневого і до білого. До речі, білі ведмеді мешкають далеко-далеко на Півночі. Їдять вони мурах, пагони дерев, траву, ягоди, ліщинові горіхи, жолуді, каштани, дрібних тварин або птахів, пташині яйця. Ведмідь їсть усе, але потребує багато їжі. Для того, щоб назбирати необхідну кількість жиру на зиму (приблизно 50 кг), він з'їдає до 700 кг ягід або близько 500 кг горіхів, не беручи до уваги інших кормів. В неурожайні роки ведмеді можуть навідуватися на посіви вівса та кукурудзи, а деякі навіть нападають на домашню худобу та пасіки. Прийнято вважати, що для зимового сну ведмідь вибирає місце найбільш глухе, віддалене від

людей. Це не завжди так. Ведмеді часто влаштовують барліг поблизу доріг, на вирубках, в інших місцях, які часто відвідуються людиною.

Перед заляганням у барліг ведмідь збирає для підстилки мох, траву, скручує це все, а потім, задкуючи, затуляє в барліг. Частіше за все ведмідь лягає під стовбуром поваленого дерева, біля кореня, інколи викопає земляний барліг, а в гірській місцевості використовує печери та нагромодження каміння. Залягають у сплячку ведмеді десь у жовтні, а от прокидаються у другій половині квітня. Прокинутися посеред зими його можуть змусити відлига, яка підтопить барліг, та необережна поведінка людини. Останнє трапляється частіше. У кого з нас взимку не виникало бажання перетворитися бодай на місяць на ведмедя та впасти у сплячку, коли хуртовини та морози лютують за вікном?

Что мы знаем о СТРАУСАХ?

Страус — очень крупная птица, ростом около 23 метра и весом от 105 до 175 килограмм. При этом самки крупнее самцов.

Живут страусы небольшими семьями, в состав которых обычно входят один взросл самец и несколько взрослых самок. Высокий рост страусов позволяет им издали заметить врага и немедленно обратиться в бегство. Да-да, заметив опасность, страусы убегают, а не прячут голову в песок, как ошибочно предполагают многие.

В гнездо, вырываемое при помощи клюва и лап, каждая самка кладет яйца (иногда их количество достигает 12). Высиживают яйца самки и самец, сменяя друг друга в течение 45-52 дней. Только что вылупившиеся птенцы страусов весят около 1,2 килограмма, но уже через 4 месяца их вес достигает 18-19 килограмм.

У страусов невыносимый характер. Эти птицы очень заносчивы и вспыльчивы, не выносят чужаков, поэтому работники зоопарков всего мира не рекомендуют подходить к клеткам, где содержатся эти гиганты.

Разозлившийся страус может ударом ноги согнуть стальной прут толщиной 1,5 сантиметра. Бегают страусы со скоростью 70 километров в час, а длина его шага — 4-5 метров. Такого страуса можно утихомирить довольно забавным способом — надеть на голову черный чулок!

При огромных габаритах тела мозг страуса чуть больше куриного. Глаза этой птицы по весу превышают мозг в 2 раза. Кстати, яйцо страуса такое большое, что для того, чтобы сварить его вкрутую, потребуется 4 часа.

Фізкультхвилинка

Тупу-тупу ноженята,
Покажіть, як ведмежата
На галявині зійшлися,
Дружно спортом зайнялися.
І хвилинки не стояли,
А на місці крокували.
Раз, два, раз, два, три.
Нову вправу почали.
Лапи вгору піднімали.
Присідали, присідали.
Нахилились в різні боки,
Як зайці, пішли навскоки
На одній, на другій ніжці
Пострибали по доріжці.
А коли уже стомились,
На пеньочок опустились.
І тихенько спочивають,
На смачний медок чекають.

Юлія Калашник

Веселый English

- Здравствуйте, ребята!

Мы с вами учим английский язык, запоминаем правила, пытаемся рассказывать о себе и друзьях. Сегодня я предлагаю вам просто поиграть. Да, да, именно поиграть. Никаких правил и поучений. Мы с дядей уже начали играть, присоединяйтесь к нам, ребята.

Игра 1

Соедините точки в алфавитном порядке. Что нарисовано на картинках?

R

d. e

C

Самолет - [кар] - [кар] - [кар]
Ответ: машина

Игра 4

Запутанная пословица

Числа перепутали свои места. Поставь их правильно в порядке возрастания и прочтешь английскую пословицу.

Six	Zero	Seven
HOR	DO	SE
One	Eight	Two
N'T	IN	LO
Nine	Three	Five
THE	OK	GIFT
Ten	Four	Eleven
MO	A	UTH

Игра 5

Таинственное слово

Перед вами шесть вопросов. Ответьте на них, выбрав один из предложенных вариантов. Каждому правильному ответу соответствует одна (указанная напротив него) буква таинственного слова. Попробуйте его сложить!

1. Where is the deepest lake in the world?

In India - F
In Russia - S
In Canada - N
In Italy - M

2. What is the name of the big river in London?

The Big Ben - A
The Thames - U
The Volga - O
The Nile - I

3. What is the capital of France?

Geneva - L
New York - K
Paris - N
Liverpool - I

4. How many weeks are there in the year?

Thirty-six - H
Fifty-two - D
Hundred - G
Forty-five - Y

5. Where do horses live?

In nests - O
In stables - A
In hives - E
In kennels - U

6. Which is heavier - one kilo of apples or one kilo of flowers?

The apples are heavier - B
The flowers are heavier - C
They are the same - Y

Игра 2

Справишься ли ты с буквой-крествордом?

L

По вертикали:

1. Помещение, где ты можешь взять книгу для чтения.

По горизонтали:

1. 365 дней - это...

L

Игра 3

В доме. At home.

Зачеркните в таблице зарифмованные английские слова-отгадки так, чтобы не осталось «лишних» букв.

HELP: you can go UP↑, Down↓, Across→, Backwards← to find them.

D	N	R	A	R	E	N
O	I	P	C	O	O	R
W	W	E	T	R	D	O
I	L	I	N	R	I	C
E	C	L	G	C	B	D
H	T	L	A	W	H	E
B	A	W	A	T	C	B

- После того, как съеден обед, Всем малышам нужно go to ...
- Вырос я, и мал мне таз, Теперь купаюсь in the ...
- Они идут и день, и ночь. Всегда со мной, зовут их ...
- Забью сейчас я брату гол, Боюсь пробить мячом лишь ...
- Нам с папой труд любой посилен, Сейчас мы с ним побелим ...
- Качаю брата в ней, скрип-скрип. Спит малыш в удобной ...
- Чтоб любоваться моря видом, Я распахнул пошире ...
- Таблицу умножения я знаю от и до, Теперь во все науки мне открыта ...

The secret word is

Ответ: Sunday

Загадки

Чернокрылый, красногрудый
и зимой найдет приют:
Не боится он простуды -
С первым снегом тут как тут!

(Синиця)

Кто с высоких темных сосен
В ребятишек шишку бросил
И в кусты через пенек
Промелькнул, как огонек?

(Белка)

Сам он круглый, а не мяч,
Рта не видно, а кусач,
Голой ручкой не возьмешь,
А зовется это

(Жук)

Мрія

Я мрію про літо, хоч зараз зима,
Та часу не гаю у мріях дарма.
Я плавати вчусь у басейні щотижня,
Читаю книжки про краї дивовижні.

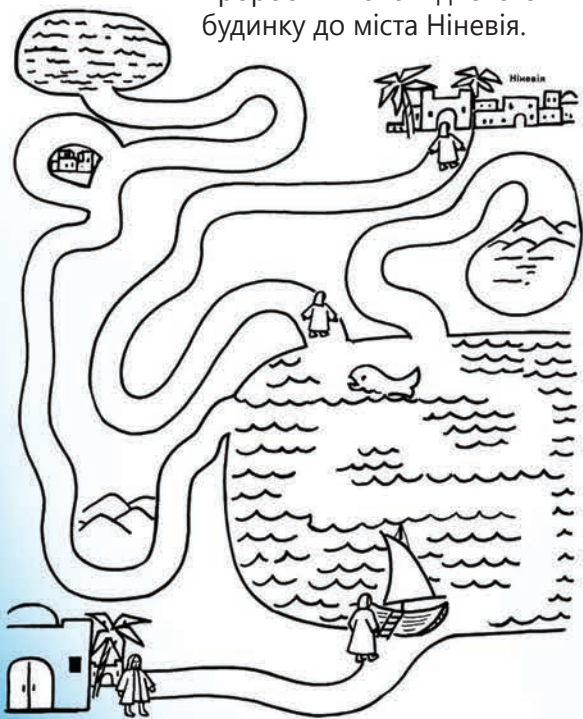
І мрію, що стану колись мандрувати,
Увесь Божий світ залюбки споглядати,
Та ставлю для себе цікаву мету:
Вивчати всі мови, коли підросту.

Отож, якщо мрієш про щось, друже мій,
Почни щось робити для мрії мерщій!
У всіх добрих справах нам Бог допоможе!
Щоб мрії здійснилися наші - дай, Боже!

Ольга Бокова

Лабиринт

Прослідкуй той шлях, який
проробив Йона від свого
будинку до міста Ніневія.

Бабушка, талончик и Вечное сокровище

Бабушка пообещала Тоне, что в воскресенье она съедит с ней в городской парк, где проходила выставка скульптур, сделанных из снега.

И вот, быстро справившись со всеми утренними делами, Тоня и бабушка уже садились в троллейбус. Солнышко светило так ярко, а воробьи чирикали так громко, что казалось, будто наступает весна. Однако за календарем — зима.

— Бабушка, зачем тебе покупать талончики? — тихонько сказала Тоня. — Я еще похожа на дошкольницу, а ты — на пенсионерку. Проедем так, ведь нам не далеко.

— Но это же будет нечестно! — возразила бабушка и протянула деньги подошедшему кондуктору.

Через две остановки Тоня и бабушка вышли из троллейбуса.

О, да здесь уже собралось довольно много народу! И все, приехав на троллейбусах и маршрутках из разных микрорайонов города, направляются в парк!

Если бы вы только видели, сколько разнообразных скульптур, вылепленных из снега, увидели в этот день Тоня, бабушка и все остальные посетители парка! Здесь были и медведи, и волки, и герои сказок. На одной из площадок была вылеплена целая крепость со средневековыми рыцарями у входа. А на соседней площадке ребята могли посидеть в снежном автомобиле. Многие фотографировали это разнообразие белых фигур фотоаппаратами и мобильными телефонами, некоторые снимали видеокамерами. Тоня вместе с подружкой-одноклассницей Алиной, которая приехала сюда с мамой, папой и младшим братишкой, даже попали в такой видеосюжет одного дяденьки с кинокамерой. Дяденька потом им прокрутил те кадры, где они взбирались по снежной лестнице к снежным куклам в роскошных бальных платьях.

Когда пришло время возвращаться домой и Тоня с бабушкой направились к троллейбусной остановке, девочка вспомнила их короткий разговор в троллейбусе.

— Бабушка, ты снова

собираешься покупать талончики в троллейбусе? — спросила Тоня.

— Конечно.

— Ну а какая польза от этой честности?!

— Но ведь троллейбусам тоже нужна забота. Ведь они ломаются, а чтобы их отремонтировать, нужны деньги.

— А разве нам не нужны они? — не унималась Тоня. Какая польза именно нам, бабушка, от того, что мы покупаем талончика?

Тут бабушка вдруг улыбнулась, глядя на Тоню. Девочка поняла, что бабушка вспомнила что-то доброе и хочет ей сейчас об этом рассказать. Тоня знала, что в таких случаях бабушка всегда улыбается подобным образом. И она не ошиблась.

— Знаешь, Тонечка, я вспомнила, как недавно в троллейбусе со мной произошел интересный случай. Я, как обычно, купила у кондуктора талончик и попросила его прокомпостировать. Когда кондуктор сделала это и протянула мне талончик, она наклонилась ко мне и тихонько спросила: «Вы далеко едете?» «Нет, — ответила я, — выхожу через три остановки». Тогда кондуктор еще тише сказала мне: «Когда будете выходить, отдайте мне свой талончик».

Сначала я кивнула ей в знак согласия, а потом подумала и решила: «Не буду содействовать ее нечестному поступку — ведь она хотела продать еще раз использованный талончик другому пассажиру!» У меня как раз был с собой свежий номер христианской газеты «Вечное Сокровище», и я, перед тем, как выходить, вместо талончика дала ей эту газету. И так радостно на душе у меня стало, что я не только предотвратила нечестный поступок, но и подарила этой женщине замечательную газету, которая поможет ей узнать много доброго, и возможно, изменит ее жизнь к лучшему! Так что честно прокомпостированный талончик послужил поводом для моего хорошего настроения, а возможно, он сослужит гораздо более значительную службу. Ведь вместо него человек получил Небесное Сокровище! Вот тебе и польза от одного талончика, купленного мной! Если бы я его не купила, этой истории просто не было бы!

АБЕТКА

Привіт, малята!

От і завершуємо ми вивчення абетки. Надіюся, ви вже складаєте літери в склади, а може, і читаєте. Як приємно, коли ви самі зможете читати нашу «Скарбничку». Ви зможете знайти на сторінках нашої газети цікаві історії, загадки. Спробуйте їх прочитати самостійно. Успіхів, малята!

Літера Ю

Юрко любить майструвати,
Татові допомагати.
Зроблять разом годівничку
Для горобчиків, синичок.

Юля любить читання
И друзей общение,
Библию читает,
Бога прославляет.

Літера Я

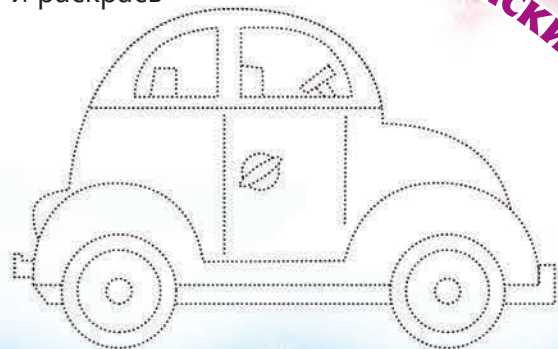
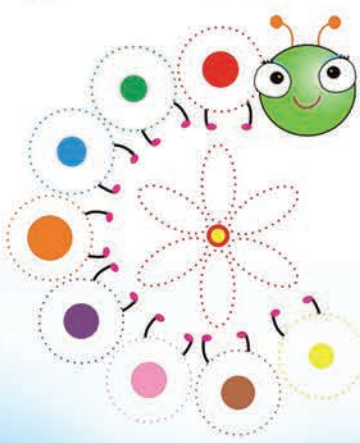
«Я, я, я», — кричить Сашко.
Все, здається, знає.
Але вихованим він
Не завжди буває.

Я люблю Тебя, Иисус,
Приходи скорее.
Для людей — Ты лучший Друг,
С Богом мы сильнее!

Знайдіть літери Ю, Я у віршиках і обведіть їх олівцем. Спробуйте написати їх у своєму зошиті. Поміркуйте: які слова починаються із цих літер?

Обводилки + раскраски

Обведи по точкам и раскрась

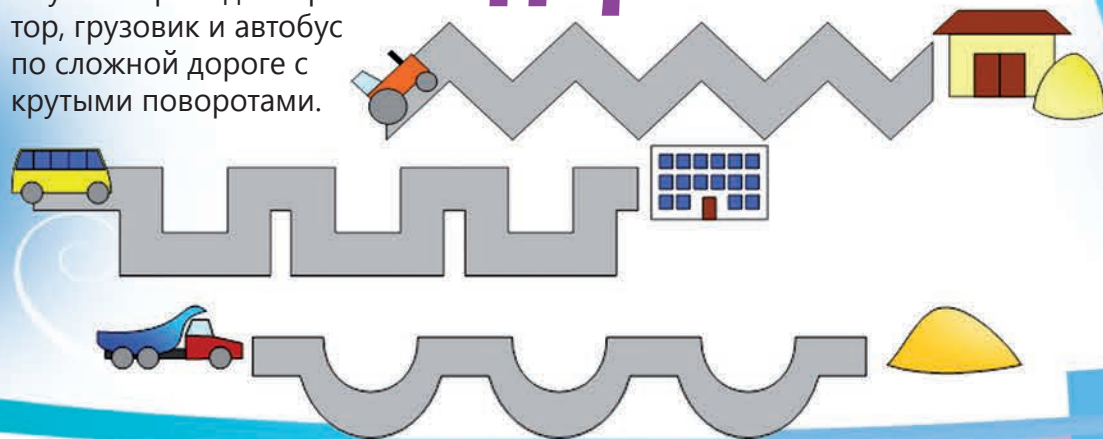
«Суперкнигу» мы смотрели
Как-то утром в выходной.
Вот бы нам на самом деле
Принести ее домой!

Может быть, и в нашем доме
Эта книга оживет,
И, как в мультике знакомом,
Что-нибудь произойдет!

Ольга Бокова

Дорожки

Научись проводить трактор, грузовик и автобус по сложной дороге с крутыми поворотами.

Разгадай ребус

Дорогие ребята! Если в вашем доме еще нет Библии и вы хотели бы ее иметь, попросите ваших родителей написать о вашем желании в Заочную библейскую школу. Сотрудники этой школы высылают всем желающим — и взрослым, и детям — библейские уроки. Детям высылают уроки под названием «Небесная жемчужинка», взрослым — «Новая жизнь». Тем, кто пройдет обучение по этим урокам, в подарок высылают Библию.

Пишите в Заочную библейскую школу
по адресу: а/я 98, Киев-139, 02139.

Дорогі діти!

Будь ласка, намалюйте малюнки про те, як ви відпочиваєте взимку, і надішліть нам. Будемо вдячні. Свої малюнки ви зможете побачити на сторінках нашої газети. Успіхів!

«Щаслива з Богом»
Аліна Василенська, 12 років

Аплікація «Теремок»

Привіт, малята!

Ми з вами виготовимо цікавих звіряток-героїв казки «Теремок». Вирізавши окремі фрагменти, наклеїте їх на цупкий папір (картон). Ви виготовили лисичку та зайчика, наступного разу зможете зробити теремок та інших героїв казки. Потім ви матимете можливість за допомогою цих звіряток відтворити всі події казки.

Успіхів!

Продовження в наступному номері

Загадка

Едва повеяло зимою —
Они всегда со мной.
Согреют две сестрички,
Зовут их...

(Пальчики)

Осьминожка

1. Возьми лист бумаги. Обведи ладошку карандашом. Пальчики будут ножками.
2. Из цветной бумаги сделай личико осьминожки.
3. Осьминожку-девочку одень в юбочку, прикрепил бантики.

Гусеничка

Раскрась гусеницу и посчитай, сколько у нее ножек

Малятам

Полонив сердечко сум?
Наганяє чорних дум?
Зробив день темнішим ночі
І сумними твої очі?
Зник рум'янець на щоках?
Настрій кепський? Просто жаж!
Оченята здійми вгору!
В спеку чи холодну пору —
Завжди поруч Бог Отець.
Любить Він тебе безмежно,
Водить ніжно, обережно.
Він підтримає в біді,
Допоможе у нужді.
Усміхнеться тоді сонце,
Пташка зазирне в віконце,
Закружля в танку сніжинка.
Будь щасливою, дитинко!

Інна Джердж

20:00*
Неділя

*Увага! Програма виходить раз на два тижні

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Надія

Дитячі програми на DVD-дисках
Замовити:
zakaz@hopechannel.info
Замовлення за телефоном:
0 800 50 157 80
(дзвінки зі стаціонарних телефонів по Україні безкоштовні)

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10 — А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428—84—38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Сміль
Художники: Юлія Сміль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

www.lifesource.com.ua

Редакція залишає за собою
право редагувати і скорочувати
тексти. Рукописи не повертають-
ся. Листування ведеться лише на
сторінках газети.